

Nr 204.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående anslag till särskild ersättning för debitering av värnskatt; given Stockholms slott den 12 april 1940.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 12 april 1940.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

Enligt skrivelse den 14 december 1939, nr 95, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 78 med förslag till förordning om värnskatt, m. m. medgav urtima riksdagen, att ersättning för debitering av värnskatt finge utgå av statsmedel i huvudsaklig överensstämmelse med vad av mig till statsrådsprotokollet anförts i samband med avgivande av propositionen, samt anvisade till särskild ersättning för debitering av värnskatt å tilläggsskatt I till riksstaten för budgetåret 1939/40 under sjunde huvudtiteln ett förslagsanslag av 160,000 kronor.

I berörda anförande erinrade jag om de omständigheter av teknisk natur som nödvändiggjorde att debetsedelslösen icke uttoges vid värnskatten. Ur saklig synpunkt syntes för övrigt vid en tilläggsbeskattning av ifrågava-

rande art vara mindre motiverat än eljest att låta de skattskyldiga betala lösen. Därest, som jag förordade, debetsedelslösen ej skulle utgå vid värnskatten, krävde billigheten, att åt debiteringsförrättarna bereddades ersättning av statsmedel för arbetet med debiteringen. I sådant avseende finge en gottgörelse med 10 öre för varje debiterad skattepost anses skälig. I de magistratsstäder, där debiteringsförrättarnas sportler indragits till stadens kassa, syntes, oavsett städernas principiella skyldighet att bekosta debitering och uppbörd av kronoutskylder, ersättning för debiteringen i detta fall skäliga böra utgå till staden. Då antalet skatteposter för hela landet kunde beräknas till c:a 1,600,000, syntes det för ändamålet nödvändiga anslaget böra sättas till 160,000 kronor.

I särskilda den 15 december 1939 utfärdade kungörelser, nr 859 och 869, meddelades bestämmelser dels därom att vid debitering av värnskatt debetsedelslösen icke skulle påföras, dels ock rörande ersättning för debitering av värnskatt, i enlighet med ovan angivna grunder.

Enligt under hand inhämtade, preliminära uppgifter torde i ersättning för debitering av värnskatt till debiteringsförrättare och städer komma att utgå tillhopa c:a 205,000 kronor. Antalet skatteposter synes alltså i verkligheten ha uppgått till c:a 2,050,000.

I en den 30 mars 1940 dagtecknad proposition, nr 185, har Kungl. Maj:t förelagt riksdagen förslag till förordning om värnskatt för budgetåret 1940/41. Vid anmälan inför Kungl. Maj:t av förslaget anförde jag, bland annat, att därest detsamma antoges av riksdagen, bestämmelser rörande skattens debitering och uppbörd finge utfärdas i administrativ ordning. På sätt tillstyrkts av de sakkunniga, som inom finansdepartementet biträtt med utformningen av förslaget, syntes värnskatten liksom i år böra upptagas å särskild debetsedel och erläggas vid särskild uppbörd. Denna syntes böra äga rum i februari eller mars 1941.

Av skäl som anfördes beträffande värnskatten för innevarande budgetår torde ej heller vid värnskatten för budgetåret 1940/41 debetsedelslösen böra uttagas utan i stället viss ersättning av statsmedel beredas debiteringsförrättarna. Antalet skatteposter för hela landet har vid tillämpning av de i propositionen förordade grunderna för skattens utgörande uppskattats till c:a 2,500,000. Av dessa ha c:a 400,000 beräknats avse den föreslagna femkronorsskatten. Vid bestämmande av grunderna för ersättningen bör hänsyn tagas till att debiteringen av den nya värnskatten blir något mera tidsödande än vad fallet var med den förra dels emedan den skall debiteras efter skala (tabell) och dels därför att den av kontrollhänsyn måste debiteras även i inkomstlängden. Å andra sidan kan debiteringen utsträckas över en betydligt längre tid än som kunde ske vid den föregående värnskatten, varigenom behovet av extra arbetskraft kan nedbringas. Det bör i detta sammanhang erinras därom, att ersättningen icke avser att täcka annat än de direkta merkostnader, som debiteringsförrättarna åsamkas därigenom att värnskatten icke — såsom fallet på sin tid var med extra inkomst- och förmögenhets-

skatten — debiteras å den vanliga kronodebetsedeln utan å särskild debetsedel. Det torde icke kunna bestridas, att med denna utgångspunkt ersättningen sådan den bestämdes för budgetåret 1939/40 — 10 öre för varje debiterad skattepost — visat sig vara väl rikligt tillmätt. Ersättningen till häradsskrivarna varierade mellan 327 och 2,411 kronor och var i medeltal något öfver 900 kronor för varje fögderi. Vid bedömande av frågan om ersättningens storlek bör därjämte uppmärksammas att om debetsedelslösen skulle påföras de skattskyldiga enligt eljest gällande grunder (se kungörelsen den 3 december 1897, nr 112, angående ersättning till vederbörande tjänstemän för utfärdande av debetsedlar), lösen för det stora antalet debetsedlar å 5 kronor skulle utgöra endast 3 öre.

Efter öfvervägande av de synpunkter, som sålunda kunna läggas på frågan, har jag funnit mig böra förorda, att ersättningen bestämmes att utgå med 7 öre för varje debiterad skattepost. Liksom vid värnskatten för innevarande budgetår torde — oavsett städernas principiella skyldighet att bekosta debitering och uppbörd av kronoutskylder — i stad, där debiteringsförrättarens sportler indragits till staden, ersättning för debiteringen böra utgå till denna. Då såsom förut nämnts antalet skatteposter för hela landet kan beräknas till 2,500,000, torde för ändamålet ett belopp å 175,000 kronor böra anvisas såsom förslagsanslag under sjunde huvudtiteln.

Under åberopande av vad jag sålunda anfört får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte genom proposition föreslå riksdagen

att till *Särskild ersättning för debitering av värnskatt* för budgetåret 1940/41 under sjunde huvudtiteln anvisa ett *förslagsanslag* av ..... kronor 175,000.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Lennart Hammarskiöld.